XIII. évfolyam. Pécs, 1894. február 22. (csütörtök). 45. (1108.) szám.

Szerkesztőség: Kazinczy-utcza 1. sz., I. em. (Király-utcza sarkán).

Kiadóhivatal: Wolf Miksa könyv- és papirkereskedésében Király-utcza, Hattyu-épület.

Nyilttérben egy sor 20 kr.

Megjelenik vasárnap kivételével minden este 5 órakor.

Hirdetések fölvétetnek a kiadóhivatalban.

PÉCSI UJSÁG

(„PÉCS“)

POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:

Pécsett, házhoz hordva:

Egész évre .. .. 10 frt.
Egy hóra .. .. 1 frt.

Vidékre (Magyarországon):

Egész évre .. .. 12 frt.
Egy hóra .. .. 1.20.

Egyes szám ára Pécsett **4** kr., vidéken **5** kr.

Egyes számok kaphatók minden lapelárusitónál.

Röpirat Baranyamegye alispánja ellen.

Pécs, febr. 21.

A mai szenzációkat vadászó világban mi természetesebb, mint az, hogy megyénk egyik legtekintélyesebb embere, *Szily* László alispán ellen a fegyelmi uton elbocsájtott bakócai körjegyzőnek röpirata óriás föltünést kelt és mindenfelé izgalmas kiváncsisággal néznek a *fejlemények elé.*

Elválaszthatlan lévén a megtámadott egyéni tisztesség a hivatalos állástól, természetes az is, hogy a lapoknak kötelességük az esettel foglalkozni. *De sem védőleg, sem támadólag*, hanem az állás tekintélyét és a megsértett becsületet joggal megillető tárgyilagossággal, egyszersmind azonban a nyilvánosság jogának teljes respektálása iránti határozottsággal. Lapunk a röpirat vétele után rögtön ez álláspontot foglalta el. És ebből ma sem enged, de a várakozási időt a legrövidebbre szabja, mert ily minden irányban kényes kérdést hosszu lére ereszteni nem szabad, minthogy ez ügy ma már nem tisztán személyes kérdés, hanem a közélet összes tényezőit érdekli.

Érthető, hogy a cáfolat és a konkrét vádak ellenbizonyitékai azonnal nem állhatnak rendelkezésre, azokat nyomban nyilvánosságra hozni alig lehetséges. Egy rövid moratoriumot szivesen engedélyez mindenki, legfőképen annak, ki ellen nyilt bevallás szerint megtorlásképen emelik a vádakat és a ki a közvélemény előtt még ma tisztán áll. De e moratoriumot kérni és indokolni kell, még annak is, ki legterjedtebb mértékben birja a közönség bizalmát, nehogy habozásnak tünjék föl a várakozás, mert ily dolgokban sokszor egy-két óra is késedelemnek tünik föl.

Eddig sem moratorium, sem nyilatkozás nem történt, mert a lapunk tegnapi számában közzétett eljárási módot az előbbinek, az ügyre vonatkozó egyik lapban megjelent közleményt pedig az utóbbinak el nem ismerhetjük, nem akarván elhinni, hogy Szily László ur tisztán egy magánjellegü biróság itéletére bizza ügyét, vagy pedig a röpirat irójának és állitólagos sugalmazóinak — bármely megvetést érdemeljen is a boszu müve — *ily hangon* feleljen és feleltessen. Nem akarjuk elhinni, bármely tisztességes rehabilitáló módnak ismerjük is el az ily biróság eljárását, mert sokkal tapasztaltabb embernek, sokkal tapasztaltabb tisztviselőnek ismerjük Szily Lászlót, hogy sem feltehetnők róla, hogy az egyedül jogos törvényes eljárást, vagy legalább is *az ellenfél bevonásával a vegyes választott becsületbelü biróság* alkalmazását mellőzni akarná és ezek mellőzésének veszélyességét be nem látná. A hivatkozott közleményt pedig bizonyára nem irta, nem iratta, és nem szorgalmazta, bár ennek a mondatnak „. . . . ez állitások merő rágalmak, azokról *Szily Lászlónak egy betü tudomása sincs*“, nagyon is subjectiv természetesen van. Nem tehette azért, mert ma már a vád inditó oka csak másodrendü kérdés, ma a konkrét vád és pozitiv bizonyitékokkal szemben konkréten és bizonyitékokkal kell fellépni és senki józanul egy Szily Lászlóról föl nem teheti, hogy a fiait is érintő jogbitorlási vádra az szolgáljon válaszul: „sehogy sem látunk benne olyan égbekiáltó bünt, és ezen nagyon kevés ember ütközik meg.“ És hogy a községi táblák historiája „pláne kicsinyes dolog“; ilyet, mely egyenlő a beismeréssel, nemhogy iratni és sugalmazni, de sőt cáfolat nélkül sem szabad hagyni egy pillanatig sem. Ezt csak feltevésünk indokául hoztuk fel, nem akarván a kérdéses közleménynyel, melyhez egyébként semmi közünk, a legtávolabbról is foglalkozni.

Mi ez ügyben is a nyilvánosság őrei vagyunk, szenvedély és elfogultság nélküli őrei és azt tartjuk és azt várjuk is, hogy Szily László ur első sorban személyesen ott védekezzék, a hol megtámadva lett, *a sajtó terén.* És ha a felsorolt bizonyitékokból a közvélemény meghozta itéletét, akkor jöhet sorra a törvényes és becsületbeli eljárás.

A második nap.

A hangulat Budapesten mindinkább kedvezőbb a kormányjavaslatok irányában; ma már nemcsak a liberális lapok, hanem még a felsőbb körök is és az eddig igen tartózkodó egyetemi ifjuság a *kormány álláspontja mellett tüntetnek.* A tárgyalás második napja *Apponyi* Albert grófnak volt föntartva és dacára, hogy nézetei a fönforgó kérdésben már ismeretesek és *mindenfelé kedvezőtlenül fogadtattak*, fölszólalását mindenki azon érdeklődéssel és tiszteletteljes várakozással fogadta, mely a kitünő államférfiut és jeles szónokot megilleti. De minden elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy föllépése nemcsak hogy lelkesedést, de még ugy szólván nénii tetszést sem aratott.

Hosszan, de ridegen beszélt. Ékesszólásának fegyvereit nem használta, provokálni nem mert, polemiába nem bocsátkozott és igy beszéde hatást elérni nem tudott, bármennyire igyekezett is egy kis csoport mellette hangulatot csinálni. Méltán érezhette a népszerüség fogyatkozását, mert különösen arra fektette a fősulyt, hogy meggyőzze hallgatóit arról, hogy elmondott *nézetei meggyőződésből erednek.* De bármennyire lelkesült is föl e szándékában egy pillanatra, mindenki beláthatta, hogy ez csupán védekezés, de nem a meggyőződés imponáló ereje.

Ma hiába beszélünk a törvényjavaslat következményeiről, a kivitel nehézségeiről; ma elvekről van szó, ma csupán az a kérdés: *elfogadtatik-e a polgári házasságról szóló törvényjavaslat vagy nem.* A ki bármi okból ellene van, vallása parancsa folytán, vagy megmeggyőződésből, avagy taktikából, azt az ország közvéleménye szabadelvünek nem tartja. De sőt még azt is elitéli, a ki mindenféle föltételek és ürügyek alatt szavaz reá, mint azt Polónyi beszédének deprimáló hatásából látjuk.

Ismételhetjük azt, hogy Wekerle és a kormány a támogatást az ellenzéktől sem nem kérte, sem érte ellenértéket nem igért és igy a ki támogatja csupán az elvért teszi. Föltétel kikötménye fölösleges, hisz az ország közvé-

A „Pécsi Ujság“ eredeti tárcája.

Micikének.

(Két levél.)*

I.

Drága Miczikém!

Bocsáss meg, hogy még csak ma válaszolok kedves soraidra, melyekben a pécsi műkedvelő előadást olyan szellemesen leirtad, de utolsó farsangi mulatságunkat még máig is alig tudtam kialudni.

Osztozom abban a véleményedben, bizony mi nem kötnénk szövetséget a férjhezmenetel ellen, mert hát igaz ugyan, hogy minden férfi gonosz csont, de ha már mégis kenyértörésre kerül a dolog, akármilyen babszemjankó vagy paprikajancsi is, jobb mint a vén leányok tisztessége.

Meg kell vallanom, fájdalmasan érintettek levelednek azon sorai, melyekben tudósitasz, hogy rohitschi udvarlóm ez alkalommal ismét más médiumot keresett és talált, habár ezen nem kellene megütköznöm, mert mindenki tudja, hogy szellemdús doktorkánk csak ott nem udvarol, hol nincs kinek, s ott nem hipnotizál, hol a médium teljesen érzéketlen.

Most pedig megvallom, hogy kedves soraiddal egy időben mástól is kaptam levelet a műkedvelői előadásról, a melyben gonosz irónéja elárulja, hogy a te ujságnak szánt leveled nem egész a te pennád alól került ki, magyarán mondva leveledet a te nevedben részben egy férfi irta. No no, azért ne haragudjál, mert azért nem vonom kétségbe, hogy szerelmes vagy Lacziba, elismerem, hogy tán én is az lennék a te helyzetedben, mindamellett nem vitázom a műkedvelő játékára tett kritikai észrevételeid felől, hanem e helyett tiltakozom felfogásod ellen, mely szerint Nellikét szánod, mert nem hiszem, hogy Laczi kiégett vulkán, másodszor pedig minden leány bir annyi éleslátással, hogy megismeri a kiégett és ki nem égett vulkánokat. Igy Nellin sem lehet semmi szánni való, mert ő bizonyosan elég erős volt szivét kellő békókban tartani, s igy a kiégett vulkánnak hamuja, ha tán még forró volt is, őt bizonyosan meg nem égette. Csodálkozni fogsz talán, hogy Nellit anélkül, hogy ismerném, igy pártfogásomba veszem, de őt védve magamat is védem, mert reá tett észrevételed reám is vonatkozik.

Azon való csodálkozásodban, hogy Laczi milyen ideális, magam is osztozom, mert igaz ugyan, hogy még eddig — már csak koromnál fogva is — sem a nők, sem a férfiak körében különös tapasztalatokkal nem dicsekedhetem, annyit azonban fájdalom, már én is tapasztalásból tudok, hogy manapság nők között is nehezen találunk igazán emelkedett gondolkozásu, nemesebb érzésü ideálistákat, a férfiak közt pedig az ilyen épen fehér holló számba megy.

Meg kell azonban vallanunk, hogy, ha az idealizmus a férfiak körében mindegyre tért veszit, ennek legfőképen mi nők vagyunk okai. Gondold csak e. kedvesem, hányszor kellett társaságban az egész nőnemért pirulnod a miatt, hogy némely hölgyek nemcsak maguk között, hanem férfiak előtt sem átallják néha igen érthető módon kifejezni, hogy nekik e, vagy ama férfi kiválóan tetszik, egyszóval, hogy a férfiak diadalát sokan nagyon megkönnyitik, a mi őket természetesen túlbizalmasakká, néha elbizakodottá, sőt blazirttá teszi s igy akarva, nem akarva, az idealizmus lelkökből teljesen kivesz, azt hiszik, hogy a nőkben már önérzet sincs, azt hiszik, hogy a nőkben csakis a külső báj a legfőbb érdem, tovább nem kutatnak, szivökbe pillantani érdemesnek nem tartják, mert hiszen ott első tekintetre mit találtak egyebet, mint üres hiúságot, üres tetszeni vágyást, ezek látása pedig bizony egy férfit sem tehet ideálistává, sőt még ha tán az volt is, ilyesmit látva, megszünik az ideálizmus mellett kitartani, kerüli a női társaságot, prózai szórakozásokba merül, s mindennek azok a nők vallják kárát, a kik szebb fogalommal birván a férfiakról, s női önérzetökből sem lévén hajlandók semmit engedni, a férfiakban keserüen csalódva magokba huzódnak, mint a csiga házába.

Megbocsáss, hogy ilyen komoly fejtegetésekbe bocsátkoztam, még majd azt találod rám fogni, hogy böjti prédikációt akarok tartani, pedig ez nem volt szándékomban, és hidd el, Micikém, akaratlanul mentem ily messzire, hanem hát hiszen tudod, hogy nékem ez egyike legnagyobb gyengéimnek; hogy ha erről az én legkedvesebb témámról beszélek, mindjárt tüzbe jövök, de különben ez már rég szivemen feküdt.

Közelebbről boszulj meg érte azzal, hogy küldj jó hosszú, vig levelet.

Ölel szerető barátnőd

Piroska.

II.

Kedves szerelmes Micikém!

Mint a nap sugarai, melyek derüt és fényt hintenek a tájra, azt életre keltve, olyan hatást gyakoroltak mélaborus kedélyemre a te annyiszor megcsókolt kedves soraid; de valamint az előbbiek ma még nem képesek a tél jegét teljesen fölolvasztani, azonképen leveled sem tudta borongó kedélyemet teljesen fölmelegiteni. Oka ennek pedig azon tőled szokatlan szenti-

* Micikének lapunkban Piroskához irt levelére két kis levél érkezett hozzánk: formás, illatos, kusza irásu kis levélkék. A kettő közül azonban természetesen csak az egyik lehet az igazi. Mi közöljük mind a kettőt. Találják ki, hogy melyik az igazi! A szerk.

leménye tisztában van azzal, *hogy az ellenzéki szavazat nem a kormánynak, hanem a szabadelvüségnek szól.* Nem is tartunk tehát a komplikációktól és bizunk benne, hogy a kormány javaslata nagy szótöbbséggel el lesz fogadva; a kormány eddigi erélye és kitartása pedig biztosit arról, hogy a kivitel nehézségével is meg tud birkózni.

HIRROVATUNK.

Pécs, február 21.

— **Kitüntetés egy hirlapirónak.** Az egész országot bejárta a hir, hogy Lichtenstein Lajos, a „Correspondannce de Pesth" nagyérdemü szerkesztő-tulajdonosa ez évben üli hirlapiróskodásának 30-ik évfordulóját. A hazai hirlapok között alig akad egy, mely ne ismerné a „Pester Correspondenz"-et és ne méltányolná azon szolgálatokat és érdemeket, melyeket e rendesen jól informált sajtó-közeg és annak szerkesztője a hazai hirlapok körül szerzett. És bár a „Pester Correspondenz" fénykora a Deák-Andrássy aerára esik is, posicióját az azóta letünt hosszu idő alatt nemcsak hogy megtartani tudta, hanem egyre erősbiti is és épen most fokozott tevékenységet fejt ki a hirlapirodalom szolgálatában. Ezek a szolgálatok és érdemek, melyek a közügytől elválaszthatatlanok, nem kerülték ki Ő felségének, a királynak figyelmét sem és — mint megbizható helyről értesülünk — ez érdemek elismeréseül Ő felsége Lichtenstein F. Lajosnak a királyi tanácsosi cimet ajándékozza. E jól megérdemelt királyi kitüntetés publikálása már legközelebbre várható és a hirlapirói körökben bizonyára osztatlan megelégedéssel fog találkozni. E helyen megemlitjük, hogy Lichtenstein Lajos Szigetvárott született, de már gyermekkorában a fővárosba került, mint ifju résztvett a szabadságharcban, futári szolgálatokat teljesitve. A szabadságharc leveretése után ő is menekült, Németországba, majd Angliába, hol igen jelentékeny összeköttetéseket szerzett és meg is nősült, nőül véve a legnemesebb lelkü nők egyikét, kit szerető karjaiból 1892 őszén ragadott el a kérlelhetetlen halál. Lichtenstein Lajos kitünő zenész is és ha a munkában kifárad, még most, előrehaladott korában is kora reggeltől, késő éjfélig dolgozik bámulatos testi és szellemi rugékonysággal, hegedüje siró szavában keres üdülést, (melyet nemcsak mesterileg kezel, hanem játszi, hangulatos szerzeményeket is ir) vagy leányai művészi énekében és zongorajátékában. Csak lapjának, a közügynek és családjának él. Lelje benne örömét még sokáig.

— **A pécsi nemzeti kaszinó-egyesület** választmányát tegnap délutánra hivták egybe, hogy az épitkezés ügyében kiküldött szükebb bizottság jelentését átvegye s az esetleg kiadandó pályadijak fölött döntsön. Az érdeklődés rendkivül nagy volt s nem ok nélkül. A szükebb bizottság, a beérkezett pályaterveket első ülésében mikor fölülvizsgálta, csak egyetlen egy számbavehető tervet talált, mely bár lényeges módositásokat igényel, mégis igen ügyesen, célszerüen s különösen *a kaszinó céljainak legmegfelelőbben* oldotta meg a föladatot. A hogy aztán a szakértők kezeibe tették át a terveket, emez egyedül jónak talált pályaterv (jeligéje: szorgalom és munkaerő teszi a nemzetet nagygyá), sorsa nagyot fordult: mint *kivihetetlent* sutba rakták s találtak helyette egy másik tervezetet (Pécs 94 jeligével), mely szerintük a pályázati hirdetményben érintett épitési programmnak a legjobban tett eleget, s csekély módositással megépitésre alkalmas. Ugyan eme tervet sem találják abszolut becsünek (a mint ezt a feltételek megkivánják) de azért javasolják, hogy az első dij visszatartásával, a „Pécs 94" jeligéjü pályatervnek a 2-ik dijat adják ki. A szakértők eme véleményét már átvette volt a szükebb bizottság s azzal terjesztette a választmány elé, hogy a szakértők, által ajánlott tervezetet a javasolt módositások után is, mint a kaszinó céljainak egyáltalán meg nem felelőt, teljesen hasznavehetetlennek tartja s ezért kivitelre nem is ajánlhatja. A választmány ezekután, főleg *Sável* Kálmán erélyes közbelépésére, el is határozta, hogy ha ez a pályamű sem abszolut becsü, ugy a pályadijat ennek sem lehet kiadni s igy most *egyetlen egy pályatervet sem dijaz a kaszinó* s a terveket a beküldők rendelkezésére bocsátja, felhiva őket, hogy azokat 30 napon belül átvegyék. Hát, legyünk őszinték, nem nagyot vétett volna a kaszinó, ha a pályadijakat kiadja, mert tényleg beérkeztek oly tervek, melyek az épitkezés alapjául elfogadhatók s az adandó utasitások szerint teljesen használhatókká lettek volna átalakithatók; de ha már oly szigoruan vették azt a kifejezést, hogy csak *abszolut becsü* müvet (igen relativ fogalom) honorálnak, ugy igen helyesen cselekedett a választmány, hogy a második dij kiadását is, — különösen mikor már előre jelezve van, hogy ama terv sehogysem felel meg a kaszinó igényeinek s igy okvetetlen elvetendő, megtagadta. Bemutatták az épp most érkezett Kirstein Agoston-féle tervet is, mely az első izben jónak talált tervnek egy javitott kiadása s igen tetszetősen s a célnak előreláthatólag megfelelően van készitve. Meg is bizták az ülést vezető alelnököt *Littke* Józsefet, hogy a fővárosban időző *Kardos* Kálmán főispán, egyesületi elnökkel együttesen, mutassák be eme tervezetet a budapesti nevesebb pénzintézeteknél, megtudandó, valjon lehetséges-e az épitkezésnek ily arányokban való kiviteléhez szükséges mintegy 120.000 írtnak az előteremtése. *Sável* kuriai biró, törvényszéki elnök is bemutatott egy a saját ideája szerint készitett kis skiccét, mely arra az esetre szolgálna alapul, ha a nagyobb kölcsön kieszközlése sikertelen maradna. Sável terve szerint a kerthelyiség megmaradna s az épitendő emeleti kaszinó-helyiségek két legnagyobb utcai terme (összesen 308 m²) lenne, egy elmozditható közfalnak alkalomadtán való eltávolitása által tánc-teremmé átalakitva, persze csakis a kaszinó saját céljaira, a nyilvános használat teljes kizárásával. A földszinti bérhelyiségek e mellett igen megfelelőek lennének s a mi fő, a költségek nem haladnák meg az 50.000 forintot. Hanem erről már csak akkor fognak beszélni, ha a tervezett nagyszabásu épitkezésnek egyáltalán elmaradnia kellene.

— **Párbajozó főispán.** Eszékről irják lapunknak, hogy ott hétfőn délután Pejacsevics Tivadar gróf, a nekünk szomszédos Verőcemegye és Eszék város főispánja, kardpárbajt vivott Gerhauser Zsigmond őrnagygyal, a 7. gyalog-hadoszt. táborkari főnökével. Pejacsevics a karján, Gerhauser a fején kapott sebet. A két viaskodó egy bálon kapott össze a kotillon alatt.

— **Érdekes eljegyzés.** A pécsi 52. háziezred-hez nemrég kinevezett ezredes, Bechtel György a multkor, nem mint mi irtuk hivatalos minőségben járt Pécsett, illetőleg Eszéken, hanem magán ügyeiben utazott; Eszéken, hol több éven át mint alezredes szolgált, eljegyezte magát Feith Gizella kisasszonynyal.

— **Abbamaradt tisztelgés Csákynál.** Emlitettük a minap, hogy a kecskeméti jogakadémia tanári kara *a kötelező doktorátus eltörlésére vonatkozó törvényjavaslat benyujtása alkalmából elhatározta,* hogy *Csáky minisztert küldöttségileg fogja üdvözölni.* Csatlakozásra szólitották fel az ország összes vidéki jogakadémiáinak tanári karait. A többi között a helybeli akadémia tanári kara is elhatarozta képviseltetését a február 21-ére kitüzött tisztelgésnél. A kecskeméti jogakadémia tanári kara ma *táviratilag értesitette a pécsi akadémia tanárait,* hogy a *tisztelgést egyelőre elhalasztják,* a mennyiben a pozsonyi, kassai, nagyváradi, sárospataki és debreczeni akadémiák jelenleg nem csatlakozhatnak a küldöttséghez.

— **Miniszteri osztálytanácsos az uj sörgyárban.** *Perleberg* Arthur dr. a pénzügyigazgatóság felülvizsgálására Pécsre érkezett min. osztálytanácsos a sörgyárak fölött is szemlét tart. Értesülésünk szerint Perleberg dr. tegnap a déli órákban tekintette meg ifj. *Scholz* Antal uj sörgyárát, *Dragonescu* Dömjén kir. tanácsos pénzügyigazgató és *Máday* pénzügyőri főbiztos kiséretében. Több mint két órán át időztek az uj sörgyárban, töviről-hegyire mindent megtekintve s mindent a legnagyobb rendben találva. A miniszteri osztálytanácsos s a pénzügyigazgató rendkivül dicsérőleg nyilatkoztak az uj sörgyár pompás berendezéséről s annak kifogástalan működéséről.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Jakab Dániel adóhivatali gyakornokot a *dárdai adóhivatalhoz* nevezte ki.

— **A szászvári bányászok sztrájkja.** A „Pécsi Ujság" szászvári levelezője ma a következőket telegrafálja lapunknak:

A sztreikolók egy része ma reggel munkába akart menni, de a tömeg fenyegető magatartása és az insultusoktól való félelem miatt nem mertek a bányákba lemenni és a környékbeli falvakba vonultak vissza. A sztrájkoló bányászok, mint azt már tegnapi táviratomban jeleztem, a munkás bér oly tulcsigázott fölemelését követelik, melyet a társaság megadni képtelen. A rend és nyugalom eddig megzavarva nem lett, félő azonban, hogy a legközelebbi napokban, ha *elfogy az élelem, a sztreik rosszabb fordulatot veend.* Kiss Aladár sásdi főbiró 16 csendőrrel tartózkodik itt, hogy a rendet föntartsa. Az itteni bányagondnok a munkásoknak a legmesszebb menő engedményeket tette. Kauffmann bányakapitány a sztreik inditó okának kipuhatolására ideérkezett. Minden jel arra mutat, hogy a többnyire környékbeli munkásokat idegen lázitók birták a sztreik megkezdésére.

— **A Zellerinék milliója.** Hónapokkal ezelőtt a budapesti és a pécsi lapok is közöltek hirt arról a sajátságos gazdálkodásról, mely a nálunk is ismert Zellerin Mátyás céget a bukásig juttatta. Ugyanakkor megirták a lapok azt is, hogy az öngyilkossá lett cégfőnök örökösei, rájövén az alkalmazottak által üzött rendszeres sikkasztásokra, ezek ellen a fenyitő törvényszéknél vádat emeltek. Az egyik vádlott akkor öngyilkossá is lett. Most hosszas huza-vona után Zellerin Mátyás özvegye visszavonta panaszát a bevádolt hét üzleti alkalmazottat illetőleg, mert időközben az illetőkkel biróságon kivül békésen kiegyezett.

— **Távbeszélő a bellyei uradalmon.** Bellyéről irják a „Pécsi Ujság"-nak: A főherceg bellyei uradalom tervbe vette, hogy minden fontosabb uradalmi pusztát, telepet sat. a főherceglaki központtal távbeszélő vonalakkal köti össze, s az engedély megadása iránt a szükséges lépéseket már meg is tette.

---

mentális hang, melybe leveled vége felé — tán akaratlanul — átcsaptál.

Tudod kedvesem, nem jó a szivvel és a sziv érzelmeivel játszani, pedig te azt teszed, midőn szerelmet vallasz egy ifjunak, ki téged, ha csak meg nem ismerteted magadat, — úgy sem fog megérteni . . . . vagy ha igen, akkor kerülend téged, ha szive csakugyan már kialudt vulkán. Mert ne feledd kedvesem, hogy a tört sziv épen olyan, mint a törött edény, melyet mesterségesen összetákolhatunk ugyan, de teljes egészet még sem fog az képezni soha. Őszintén megvallva, szánlak, épen úgy, mint te a kis Nellikét. — Sajnállak, látva téged, ki már is csalódott, mielőtt szerelme viszonzásra talált volna, de hatványozott mértékben vagyok én a szánandó, ki a szerelmet a maga fölséges valóságában átérezém, ki szerettem forrón, odaadóan . . . viszontszerettettem . . . és végtére . . . csalódtam!

De nem az fáj nekem, hogy már-már föltalált boldogságom elveszett; nem az nehezedik lelkemre borongó ködként, hogy szivem nyugalmát nem vagyok képes megtalálni; nem az bánt, hogy veled együtt elvesztettem álmaimnak tündér gyermekét; nem is az fáj, hogy ő már nem szeret, (hisz utóvégre van leány sok, igen sok e világon, kiben ideálját inkább föllelhetné, mint bennem, az egyszerü kisvárosi leányban), tudod, mindez nem hatna reám oly lesujtólag, mint az a tudat, hogy ő mást szeret, lángolón, odaadón . . . anélkül, hogy érzelme visszhangra találna . . .

Lásd, ez az ember tragédiája, vagy tán inkább komédiája: a szerelem és érzelmek bolondjai vagyunk mindnyájan, melyek lopva fészkelődnek szivünkbe, hogy aztán bennünk, ha szerelmünkben vagy érzelmeinkben csalódtunk — mint furiák dühönghessenek.

Gyönyör, a legnagyobb gyönyör, ha végigélvezhetjük a szerelmet ideális képeivel és bájaival együtt; kín, pokoli kín azonban, ha ezen érzeményeinkből nem marad más hátra, mint a csalódott, fájdalommal teljes visszaemlékezés.

Ez a világ folyása. Jenő engem szeret, én Elimárért lángolok, kinek szive viszont másért dobog.

Óh, hogy ép mi rajtunk kellett a költő szavainak beteljesedniök . . .

Bella néhány nap óta beteg, a kedves mama Zomborba utazott rokonaihoz, a papa pedig gazdasági munkálatokkal lévén elfoglalva, teljesen magamra vagyok hagyatva, miért is nem csoda, ha elhagyatottságomban különös érzések benyomása alatt visszagondolok azon soha el nem feledhető órákra, melyeket vele töltöttem . . . Midőn ugy esténként kiültünk a verandára, melyet később a „sóhajok verandájának" neveztünk el, mivel érzelmeinknek sóhajok alakjában adtunk kifejezést; midőn keze az enyémet érinté s én ugy érzém magamat, mintha idegeimen villamos áramlat futna keresztül (akkoriban még nem hypnotizált); midőn csupa bohóságból el kezdtünk pityeregni, hogy egyikünk a másikat vigasztalhassa (pedig akkor nem igen volt vigaszra szükségünk); midőn elmerengtünk fényes éjszakákon, bámulva, miként száll föl a hold, hogy száguldnak a csillagok, elmerengve az őszi szélnek esti bús dalán: akkor ütötte föl bennem tanyáját egy mindaddig nem ismert, csak sejtett, kimondhatatlan gyöngéd érzet, melynek neve . szerelem . . .

Nem a bakfisleánynak szalmalángként föllobbanó szenvedélye, hanem a kölcsönös rokonérzésen alapuló, lángba borult sziv természetes szerelme volt az, mit érzék kimondhatatlan vonzalommal.

De nem is csoda, hisz mintha egymásnak születtünk volna . . . Ragyogó szeme, koromsötét haja, nemes arckifejezése, minden mozdulata, sőt még a hangja is olyan volt, mint az enyém, csakhogy férfias jeleggel, melyhez még csókolni való kis fekete bajusza járult.

Midőn a kedves mama jelenléte érzelmünk kifejezésének határt szabott, prózaiabb dolgokról kezdett csevegni; sok izben emlékezett meg pécsi ismerőseiről, ezeket oly élénk szinnel ecsetelve, hogy alkalom adtával reájok ismerek. Igy például, a „barnafürtös rózsaarcu Nellike az ő aranyos szendeségével" már régi ismerősöm — képzeletben. Kérlek mondd meg neki, hogy sikerének nagyon örültem, bárcsak ugy sikerülne neki egy parthi is, mert utóvégre nálunk, leányoknál ez a fődolog, ez a leány életének főcélja, minden más mellékes. Igy szokta legalább a mi kedves Zoltán bácsink mondani az ő reális gondolkodásmódjával. Jó parthi jöjjön el a te országod mihozzánk is!

Most pedig bocsáss meg, ha összevissza kuszált gondolataimnak határt szabok és levelemet befejezem.

Kérlek, sziveskedjél tisztelelemet pécsi ismerőseimnek átadni és engemet mielőbb válaszoddal szerencséltetni.

Szives üdvözlettel, téged képzeletben átkarolva és csókolva, maradok a sirig hű barátnőd

Piroska.

U. i. Levelem' póstára adása előtt kapom tegnapról kelt becses soraidat, melyekkel tudósitasz, hogy Pécsett ismerőseid körében „Micike-láz" uralkodik; kérd meg a szerkesztő urat, kit e helyen különösen tiszteltetek, hogy neveinket titokban tartsa, mint a sir. Különben pedig örülök, hogy, mint irónők, a tárcairás terén uj genret alkottunk; midőn a nő a férfiról ir ép oly modorban, mint eddig a férfi a nőről. Tudom, sokan csóválják erre fejüket, mondván: a nőnek nem szabad érzelmeit ilyképen kifejezni, én evvel nem törődöm, mert azon nézeten vagyok, hogy a nőnek is szabad mindent megirnia. Azon nőnek, kiben a nő becsülete gyökeret vert, szabad mindent tudnia és megirnia, kinél pedig a nő becsülete hiányzik, (a fin de siecle-ben élünk) egyáltalán kár volna arról tünődni, mint és hogyan szabad a nőnek irnia . . .

— **Ujonc-sorshuzás.** Vasárnap, f. hó 25-én lesz d. e. 10 órakor a városi jegyzői hivatalban az 1873-ban született katonakötelesek sorshuzása.

— **Betöréses lopások a Bácskában.** Deák Ferencné ó-becsei, özv. Fischer Mórné tömöri és Jármer Lipót szt.-tamási lakások kárára a napokban több betöréses lopás történt. Az esetekről rögtön jelentést tettek az ó-becsei csendőrségnél, melynek erélyes nyomozása csakhamar a tettesek föllelésére vezetett. Tettökről részletes beismerő vallomást tettek, melyből kiderült, hogy az ellopott tárgyakat, mintegy 30—40 frt értékü selyemkendőket és más ruhaneműket Pécsett potom áron vesztegették. Szabó István ó-becsei csendőrőrsparancsnok ma a tettesekkel Pécsre jött, hogy az eladott tárgyakat a pórul járt vevőktől vissza szerezzék. A tolvajokat az ujvidéki kir. ügyészségnek fogják átszoláltatni.

— **A primadonna udvarlói.** *Nyiregyházáról* irják a „Pécsi Ujság“-nak: A pécsieket különösen fogja érdekelni azon botrány, melynek hősnője, megjegyezzük akaratlan és ártatlan hősnője *Platz* Mariska k. a., régebben a pécsi társadalmi élet egyik kedvelt alakja, ki Káldy Mariska név alatt mint operette primadonna rövid idő alatt jó névre tett szert a vidéki szinpadokon, de kinek a szinész erkölcsökről magasabb fogalmai vannak, mint társnói nagyobb részének. Az eset, mely Nyiregyházán kinos föltünést keltett, a következő: Szerda reggel óta egyébbről se beszélnek városunkban mint azokról a botrányos jelenetekről, melyek részben szintársulatunk egyik elsőrangu művésznőjének Káldy Mariska kisasszonynak lakása előtt, részben pedig a szinház mellett levő „Pacsirta“ vendéglő étermében lefolytak. E jelenetek hire mindenütt kinos hatást idézett elő. Vasárnap éjjel egy négy őt huszár önkéntesből álló társasag éjjeli zenét adott Káldy Mariska kisasszonynak, szintársulatunk operette primadonnájának. Az éjjeli muzsika bevégzése után bezörgettek a művésznő ablakán s bebocsáttatást kértek. Ez megtagadtatván, egy gyürü gyémántkövével kivágták az ablakot s ez uton, majd utóbb az ajtón erőszakos módon beakartak hatolni a szobába, hol a művésznő ágyából kiugorva, kétségbeesett erőfeszitéssel védelmezte magát a meggyaláztatástól. Ez a jelenet rendőri beavatkozás nélkül történt meg. Kedden este a szinház előadás után közös hadserebeli huszártisztek és önkéntesek mulattak a „Pacsirta“ vendéglőben. Ugyanott mások is közöttük Dobó Sándorné és Káldy Mariska is vacsoráztak. A mulatóknak széles jó kedvük volt nem törődve azzal, hogy nyilvános helyen s nem egészen maguk között vannak. poharak, sampagneres üvegek repültek a falhoz. Káldy Mariska látván a jeleneteket, megkérte Bertalan Kálmán rendőr tanácsost és Barzó Mihály épitészt, hogy kisérjék őt lakásáig s utközben felemlitvén, hogy nagyon fel a vasárnapi éjjeli jelenetek ismétlődésétől, kérte a rendőrtanácsost, hogy állitson egy rendőrt lakása elé. A rendőrtanácsos kötelességszerűen teljesitette a művésznő kérését s előhivatva egy rendőrt, megadta annak az utasitást, még pedig olyan formán, hogy ha a huszár urak idejönnek éjjeli zenét adni, egyáltalában ne avatkozzék a dologba, akadályozza meg azonban bárkinek az udvarba való belépést. Alig hogy igy megadta a rendőrnek az utasitást, egy tiszthelyetes és négy huszár önkéntes érkezett a házhoz, hol a művésznő lakik s a tiszthelyetes ür egyenesen be akart menni az utcza ajtón megfogván a kilincset. Bertalan rendőrtanácsos ott állott még az ajtóban s megkérdezte az illetőtől, hogy miért akar bemenni, mire a tiszthelyettes azt felelte, hogy meg akarják vacsoráztatni a kisasszonyt. Bertalan rendőrtanácsos erre bemutatkozván rendőrtanácsosi minőségében, a törvény nevében megtiltotta a bemenetelt. Erre — rövid szóváltás után — a huszárok elmentek. Igen rövid idő mulva azonban még nagyobb számmal jöttek vissza a Öhm hadnagy kiválva közülök, megszólította Bertalant: „Maga a rendőrtanácsos?“ mire Bertalan fölvilágositotta a hadnagy urat, hogy ő rendőrtanácsos ur. No hát „coki magának rendőrtanácsos“ — felelt vissza Öhm hadnagy ur. A tiszt urak és az önkéntesek erre visszavonultak a „pacsirta“-ba, a rendőrtanácsos pedig kihajtatott a laktanyába, kérve a még nagyobb kellemetlenségek megelőzése céljából a készenlét kirendelését. Az ügyeletes kapitány gróf Normann hadnagyot azonnal beküldte a városba, — ki is a „Pacsirta“-ba menvén, az ott levő tisztektől és önkéntesektől igérettüket vette — hogy tartózkodni fognak minden további ténykedéstől. — Egészen röviden és szárazon elmondva, ez az eset. Az érdekelt tisztek és önkéntesek, szám szerint kilenczen, másnap reggel Bertalan Kálmán rendőrtanácsost hivatalos szobájában provokálták. Bertalan a kihivást tudomásul vette, további elhatározását azonban az egész ügyben való vizsgálat befejezéseig függőben tartotta. Bencs László polgármester e hivatalos helyiségben történt kihivás után, mint a városi tisztviselői kar feje fölkereste Lenk Albert ezredes urat és az e tény által megsértett tisztviselői kar nevében a legteljesebb elégtételt kérte az illetőkkel szemben az ezredes urtól, ki a polgármesternek megnyugtató választ adott. Sztarek Ferenc rendőrkapitány ez alatt folytatta ez ügyben a vizsgálatot, kihallgatta a tanukat, jegyzőkönyveket vett fél, melyek a vizsgálat befejezésével egy-két nap alatt át fognak szolgáltatni a katonai hatóságnak a további eljárás foganatositása végett. Mint halljuk ez ügyből kifolyólag több képviseleti tag képviseleti gyűlés összehivását fogja kérni, és valószinű, hogy e kinos eset interpelláció tárgyává fog tétetni a képviselőházban is.

— **Vizbe fulladt gyermek.** Dárdáról irják lapunknak: Jung Antal bokroháti pusztai lakósnak 11 éves fia f. hó 18-án délután a bokroháthnál levő „Csorna“ nevü tó gyenge jegére menvén, az alatta beszakadt s a gyermek a tóba fult. A hullát csak másnap délben sikerült megtalálni.

— **Apró hirek.** Brüsszelből jelentik, hogy Miksa mexikói császár örült özvegye sulyosan megbetegedett. — Egy párisi távirat szerint Zola most irja regényét az *anarkistákról*. — Selmecbányán nagy föltünést keltett Traner Gyula jóhirü kereskedő bukása. A passivák meghaladják a *90 ezer forintot*. — Rio de Janeiróból jelentik, hogy a harc a felkelőkkel ujra *megkezdődött*. — A magyar tudományos akadémia a Szőgyény-Marich László országbiró halálával megüresedett helyre egyhangulag Vaszary Kolos hercegprimást választotta meg. — Pápa városa a napokban villamos világitás létesitését határozta el. — Szimics szerb miniszterelnök e hét utolsó napjaiban utazik Budapestre és Bécsbe. — A budapesti zeneakadémián a közoktatásügyi miniszter megbizásából külön tanszéket szerveztek a magyar zene története számára.

KÖZGAZDASÁG.

(*) **Közhasználatu távbeszélők**: Simontsits Béla Tolnamegye alispánja f. hó 14-én értekezletet tartott a járási főszolgabirákkal, a közhasználatu távbeszélőknek valamennyi járásban leendő felállitása tárgyában. — Az alispánnak ismert vas akarata biztositékul szolgál a távbeszélőknek rövid idő alatt leendő létesitésére.

(*) **Magán mének vizsgálata.** — A Tolnamegye dombovári járásának területén levő magán tulajdonosok mén-lovainak vizsgálata f. é. február 15-én tartatott meg Dombovárott. A vizsgáló bizottság tagjai voltak, elnök: Dőry József, bizottsági tagok: Jeszenszky Andor, báró Jeszenszky László, Heinrikfy Ádám és Freund Lajos trvhatósági állatorvos. — Bemutattatott összesen 13 mén, alkalmasnak találtatott 5, visszutasittatott 8, melyek részben fiatal koruk, részben pedig hibás testalkatuk miatt kifogás alá estek.

TÖRVÉNYKEZÉS.

** **Horváth Kokán József a budapesti törvényszék előtt.** Tegnapi távirati értesülésünk kiegészitéseül veszszük a következő kiegészitő tudósitást: Ma kedden tárgyalta a budapesti törvényszék *Baumgarten* Izidor dr. elnöklete alatt, *Horváth* (Kokán) József pécsi földbirtokos és társai bünperét, akik pénzhamisitás miatt kerültek a vádlottak padjára. A büneset ugy jutott a biróság tudomására, hogy a mult év őszén a pénzhamisitás miatt már két izben elitélt *Csapó* József takácsmestert, akinél hamis százasokat találtak, ujra elfogták. Mikor kihallgatták, Csapó azt vallotta, hogy a hamis bankókat Horváthtól kapta. Horváthot erre Pécsett, hol alig két hónappal előbb vette feleségül egy szomszédos város takarékpénztári igazgatójának leányát, szintén letartóztatták és Budapestre hozták. Velük együtt vád alá kerültek még Takács István szőlőpásztor, továbbá Horváth István és Nagy György földmüvesek, akiket hamis pénz családi használata miatt (btkv. 206. §.) helyeztek vád alá. A vádlottak közül csak Csapó József ismerte be, hogy hamis százasokat készitett. Takács István pedig, hogy tudta a bankók hamis voltát. A többi mind tagadja a bünrészességet. Néhány tanu kihallgatása után az elnök fölolvasta a szakvéleményeket, melyek a hamisitványokat nagyon gyarlóknak mondják. Ezután Geguss dr. kir. alügyész mondotta el vádbeszédét, melyben az összes vádlottak elitélését kéri.

A védők beszédei után a törvényszék meghozta itéletét, melylyel *Horváth* (*Kokán*) *Jósszefet* és *Csapó* Józsefet a *pénzhamisitás büntette* miatt, a tulnyomó számu enyhitő körülmény figyelembevételével, *két-két évi börtönre* itélte, melyből mindkét vádlott javára a vizsgálati fogság által hat hónapot kitöltöttnek vett. Farkas István, Nagy György Mihályt, Horváth Istvánt és Tóttosi Jánost hamis pénz családi használatának vétségében mondotta ki a törvényszék bünösöknek és mindegyiket három havi fogházra itélte. Horváth István büntetését a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vette. Ennek az egynek kivételével az összes vádlottak felebbeztek.

Az itélet meghozása után *Fried* Horváthnak, *Füzesséry* védő pedig Csapónak az itélet jogerőssé váltáig való szabadon bocsátását kérték. A közvádló ellenzése után a törvényszék ugy határozott, hogy csupán Horvát (Kokán) Józsefet rendelte *azonnal szabadon bocsátani*.

** **Bortolvajok.** Mult évi október 27-én *Kann* Armin németbólyi lakós részére tizennégy hordó bor érkezett a németbólyi állomásra. Tizenhárom hordó bort azonnal elszállitottak, a tizennegyedik azonban már nem fért a kocsira. Ebben a hordóban esetleg uj bor volt, a miért is nem volt ugy elzárva, mint a többi hordó, hanem lyukak voltak rajta, hogy annál könnyebben kiforrhasson. Alkalom szüli a tolvajt. Amikor *Ditrich* Kristóf vasuti váltóőr, *Enkheiser* Antal és *Flach* György napszámosok látták, hogy könnyű szerrel hozzá lehet férni a borhoz, nemcsak hogy ittak belőle, hanem még vagy hat liternyit korsóban el is szállitottak; mig ezzel bajlódtak, természetesen sok ment félre is, s igy a kár mintegy 30 liter, 9 frt 40 kr. értékben. A törvényszék Ditrichet — minthogy a vasuti társaság nem kiváncta megbüntetését — fölmentette; Enkheisert és Flachot 8—8 napi elzáratásra és a rabtartási költségek fedezésére itélte. Az itéletben mindnyájan megnyugodtak.

** **Háromlevelü lóhere.** Három fiatal gyerek állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt azzal vádolva, hogy *a pécsi székesegyház ruhatárából*, valamint *a karkáplánok szobájából* több gyertyát loptak. A 12—13 éves gyermekek, névleg Deák István, Pozsgai Ferenc, Biebert János — teljes beismerésben voltak, de mivel megbüntetésüket a panaszosok nem kivántak, a törvényszék fölmentette a szépreményü gyermekeket, minthogy a szolgálatban lévőket ez esetben csak a kárositott panaszára lehet üldözni.

TAVIRATAINK.

Apponyi és a sajtó.

Budapest, február 21. (A „P. U.“ saját távirata.) Az egész fővárosi sajtó a leghatározottabban elitéli Apponyi szinváltozását, kivéve természetesen saját két lapját, a „Pesti Napló“-t és „Budapester Tagblatt“-ot. Különösen azt kérdik: vajjon miért nem mondotta mindezeket Apponyi két évvel ezelőtt, mikor talán még lehetett volna hatása a közvéleményre. (Mi megfejthetjük ezt a kérdést. Azért nem mondotta, mert akkor még nem tudta, mi lesz a kormány javaslata és igy nem tudta azt sem, hogy miben fogaljon el azétól különböző álláspontot. A szerk.)

Miniszterek a polgári házassági vitában.

Budapest, február 21. *Déli 12 óra 40 p.* (A „P. U.“ eredeti távirata.) Miután Apponyi összes fejtegetései azon alapulnak, hogy az anyakönyvek állami vezetésére nem lehet megfelelő közegeket kapni, valószinű, hogy ma csak *Hieronymi* belügyminiszter fog válaszolni Apponyinak s igy *Szilágyi* igazságügyi miniszter csak holnap, esetleg holnapután fog a vitában fölszólalni. — A képviselőházban az a hir van elterjedve, hogy Asbóth János föltünési viszketegből ma interpellální akar, hogy mi lesz a királyi hercegek házasságával?

A polgári házasság tárgyalása.

(Saját tudósitóink távirati értesitései.)

A képviselőház előtt.

Budapest, február 21. (Eredeti távirat.) A képviselőház előtt *ma még nagyobb tömeg tüntetett, mint tegnap. A rendőrség csak a* **nagyobb szabásu csoportosulást akadályozta meg**, de éjleneznl, abcugolni és járkálni mindenkinek szabad volt. *Wekerlét, Horváth* Gyulát, *Podmanicky* Frigyes bárót, *Csáky* Albin grófot, *Szilágyi* Dezsőt, *Hieronymi* Károlyt, *Károlyi* Gábor grófot erősen megéljenezték. *Apponyi* Albert gróf, *Polónyi* Géza és *Ugron* Gábor *sok éljent*, **de még több abcugot kaptak. Riadó éljenzéssel** fogadta a néptömeg **Munkácsy** Mihályt, ki a muzeumba ment „Honfoglalás“ képének elhelyezését megnézni.

A mai ülés.

(Harmadik nap.)

Budapest, febr. 21. (A „Pécsi Ujság“ eredeti távirata.) A képviselőházban napirend előtt *Veszter* Imre visszautasitja Vajay István tegnapi illetlen közbeszólását. *Az elnök* kijelenti, hogy ez egyszer Vajayt nem akarja utólag rendreutasitani, de fölhivja, hogy a Házat ily nyilatkozoktól kiméljé meg.

Justh Gyula beszéde.

A javaslat folytatólagos tárgyalásánál *Justh* Gyula saját és pártja (az országgyülési függetlenségi és 48-as párt) nevében kijelenti, hogy a *javaslatot általánosságban elfogadja*, mely kijelentés élénk tetszést keltett. Szónok nagy figyelem között indokolja eljárását és kifejti, hogy a kérdés egyetlen megoldását csak a kormányjavaslattal lehetett elérni. Lpen confessionalis szempontból nem lehet kifogást tenni a törvényjavaslat ellen, mert *e javaslat nem sért dogmát*. Beszédét folytatva kijelenti, hogy *ő jó katholikus, azonban első sorban hazafi*. (Élénk tetszés.) Sajnálja, hogy a hercegprimás elnöklete alatt tartott katholikus gyülés elhatározta, hogy országgyülésbe csak jó katholikusokat válaszszanak. *Ez a határozat hazafiatlan volt.* (Élénk tetszés.) Ezen határozat a legsötétebb türelmetlenségnek proklamációja, valamint a confessionalis küzdelemnek. A kik ezen állásponton vannak, *öntudatlanul Magyarország megsemmisitésén dolgoznak*. (Nagy

tetszés.) A magyar nép azonban sokkal józanabb, sokkal hazafiasabb, sem hogy ily törekvések sikerülhetnének. Elvek árán kicsinyes okokból nem szabad a javaslat ellen küzdeni, akármennyire ellensége is valaki a jelenlegi kormányrendszernek. Nagyhatásu beszédét befejezve, a szónokot minden oldalról üdvözlik. Elnök az ülést 5 percre fölfüggeszti.

Budapest, február 21. **Bánó** József nemzeti párti képviselő rövid beszédben kijelenti, hogy *nem fogadja el a törvényjavaslatot.*

A belügyminiszter beszéde.

Hieronymi Károly belügyminiszter az egész ház osztatlan figyelmétől kisérve emel szót, hogy *Apponyi* Albert tegnapi beszédére reflektáljon. Megcáfolja Apponyi állitásait, **mintha az anyakönyvek vezetésére nálunk megfelelő közegek nem állanának az állam rendelkezésére** és azon reménynek ad kifejezést, hogy a törvény keresztülvitele akadálytalanul fog végbemenni. Hosszabb fejtegetésében kimutatja, *hogy az Apponyi által ajált módositások* **az állam és egyház közötti összeütközésnek tárt kaput nyitnak** Hieronyminek nagy tetszéssel fogadott beszéde után

Babó Emil a függetlenségi párt tagja, Szeged képviselője szintén a *javaslat mellett* emel szót, mire a vitát holnapra halasztották, mikor *Szilágyi* Dezső is beszélni fog.

Hamis egy koronások.

Krakó, február 21. (Eredeti távirat.) A mult év augusztus hava óta sok hamis egy koronás és 20 filléres volt forgalomban, melyek 3/4 ón és 1/4 ólom keverékből voltak gyártva. Az egy koronások ezenkivül ezüstözve voltak. A hamis pénz gyártóját a rendőrség tegnap Seip Lajos, 64 éves ember személyében elfogta. Seip pénzhamisitás miatt már el volt itélve.

Hivatalos árfolyamok jegyzései a budapesti áru- és értéktőzsdén.

(A „Pécsi Ujság“ eredeti távirata.)

Február hó 21-én.	Pénzb. árf. o. é.
1. Magyar aranyjáradék 4%	117·65
2. Magyar koronajáradék 4%	95.—
3. Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 1/2%	126·1/2
4. Magyar vasuti kölcsön ezüstben 4 1/2%	102 1/4
5. Magy. kel. vasut áll. kötv. 1876-ból	123·—
6. Magy. földteherm. kötvény 4%	95 1/4
7. Italmérési jog megváltási kötvény	100 1/2
8. Horvát-szlavon földteherm. kötvény	98·—
9. Magy. nyereménysorsjegy kölcsön	152·1/2
10. Tiszaszab. és szegedi sorsjegykölcsön	142·—
11. Osztrák járadék papirban	98·—
12. Osztrák járadék ezüstben	97·3/4
13. Osztrák járadék aranyban	—.—
14. Osztrák koronajáradék 4%	—.—
15. 1860. évi osztrák államsorsjegy	146·—
16. Osztrák-magyar bankrészvény	1000·—
17. Magyar hitelbank-részvény	435.—
18. Osztrák hitelintézeti részvény	363·30
19. Osztr. magy. államvasuti részvény	314·3/4
20. 20 frankos arany (Napoleond'or)	9·93
21. Német birodalmi márka	61·20
22. Londoni vista	125·30
23. Párisi vista	49·70
24. 20 márkás arany	12·23

Időjelzés:
változás nem várható.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Károlyi L. M . . . . ó. Cimezze kérvényét ekkép: Mr. le Baron Maurice Hirsch Paris, Rue de Rome Nr. 20.

Csúf név. Forduljon Telkes Simon urhoz, a központi névmagyarositó intézet igazgatójához, (Budapest, I., Atilla-utca 137. sz.)

Wölfinger S. Kassa. Köszönjük szives sorait, de Kassán történő kisebbrendü ügyek olvasóinkat nem érdeklik.

K. B. Bakóca Felső-Mindszent. 1. Addig, mig a birtok nincs nevére irva, nem veheti föl a zálogkölcsönt. 2. Nem szükséges, de nem is árt, ha megteszi. 3. A cime „Nagyságos.“ 4. Irjon a pécsi Pénzügyigazgatósághoz egy kérvényt, melyben ebbeli kivánságát kifejti. Ezen kérvényre egy frtos bélyeg ragasztandó.

Önkéntes-jelölt Pécs. Ha önkéntességre való képesitő vizsgát tesz, akkor önkéntesi évét csakis saját költségén szolgálhatja le.

P. Lajos Sásd. Tudósitását már késön kaptuk, tehát nem használhattuk föl.

Pécsi. Türelem rózsát terem. A legrövidebb idő alatt kivánságának eleget fogunk tenni.

Xaver L. Helyben. Azon rovat vezetőjével naponta 10—11 óra között szerkesztőségünkben értekezhet.

„Lidércfény“. Tárcája nem közölhető, szivesen vesszük azonban tudósitásait.

Pellérdi. Valentin Károly fia könyv- és zenemükereskedésében a kérdezett zenemüvet megkaphatja.

Kiváncsi ur. 1. Dr. Dolenecz József. 2. Kőrösi Henrik. 3. Haksch Lajos. 4. Dr. Kálmán Miksa.

774. sz. előfizető. Nem fogják megváltoztatni, mert az igen természetes dolog, hogy az önálló keresettel biró családtagokat külön is meg kell adóztatni.

Helybeli. Méltóztatott volna a lapot figyelemmel olvasni, ugy megtalálta volna azon hirt is.

Levelezőinket arra kérjük, hogy a lapunknak küldött táviratok cimzésénél csak ezen cimet használják: „Ujság, Pécs.“

A pécsi kir. tábla értesitője.

** **A pécsi kir. itélőtáblánál elintézett ügyek lajstroma**. (Röviditések magyarázata: *hh.* = helyben hagyatott, *m.* = megváltoztató itélet, *r. m.* = részben megváltoztató itélet, *f. o.* = föloldatott, *r.* = rendelvényileg vissza, *f. v. u.* = fölebbezés visszautasittatott, *m. s.* = megsemmisittetett.)

I. Polgári tanács.

III.. Gruber Gusztáv.

363. Blauhorn I. — Präger S. végrh. hh.
473. Ovcsár Mné. — Dr. Tersánszky Gy. igény. r.
476. Hrasztics M. — Ribarics M. igény. m.
478. Reschle A. — Ifj. Kohn. S. igény. f. o.
479. Szakarics A. — Paksi takptár. s. t. igény. hh.
558. Deutsch I. — Obetkó Gy. végrh. hh.
561. Özv. Partl Ané. — Hahn A. igény. hh.
565. Bleier Kné. — Bleier K. végrh. f. o.
566. Bleier K. — Bleier K. som. per. r.
567. Bleier K. — Bleier K. végrh. r.
575. Busz A. és t. — Busz I. végrh. ms.

III. Graff Károly.

399. Krausz M. — Szabó A. 54 frt. r. m.
404. Jednasits Jné. — Kovácsev P. 150 frt. hh.
405. Lukacsev Pné. — Kovacsev P. 150 frt. hh.
406. Alt Simonné. — Allein I. 59 frt. m.
407. Mohácsi nagyközség. Dragojlovits A. 58 frt. m.
411. Breyer Gyné.— Trommer A. és neje 60 frt. hh.
412. Tausz K.— Herczeg Montenuovó A. 254 frt. hh.
454. Czupi R. — Czupi Gy. 140 frt. hh.
598. K. Bencze Iné — Sallai I. s neje 40 frt. hh.
697. Frohling M. — Hundler A. s neje tkvi. hh.
732. Friedmann K. — Kherndl I. végrh. f. o.

V. Zsabokrszky Ferencz.

676. Spiegel F. s neje. — Elkán I. s neje tkvi. hh.
711. Peko A. s. t. — Peko R. rendes per. hh.

III.

687. Parec K. — Veiszling H. tkvi. m.
688. Pintér A. — Pintér A. tkvi. m.
695. Ullein I. — Cselman P. végrh. m.
698. Dr. Müller I. s. t. — Lisikáni P. végrh. f. h. n. a.
724. Holczer I. s neje. Tóth V. végrh. hh.
734. Landgraf M. — Lang I. végrh. f. h. n. a.
735. Kárászi G. — Özv. Takács Iné végrh. f. h. n. a.
749. Gergő T. és t. — Egedy I. s. t. tkvi. r. m.
750. Kati Jné és t. — Kati J. tkvi. hh.
751. Lesnyik I. s neje. — Lesnyik Gy. végrh. m.
754. Özv. Huber Alajosné. — Kern J. végrh. hh.

V. Tolnay Antal.

153. Özv. Tóth Iné. — Tóth S. és t. ingatl. birt. hh.
228. Tislér F.— Domsa Gy. kötelezvény érvényt. hh.
266. Bunezon F. s. t. — Bunezon I. s. t. végrend. érvényt. hh.
382. Steiner F. — Frank S. és t. 31 frt 09 kr. m.
385. Svelecz M. s. t.—Takais I. s. t. ing. tjoga. ms.
468. Zalamegye árvaszéke. — Medved I. gondnokság alá hely. hh.
500. Lauli Fridrik — kk. Lauli I. 150 frt. hh.
501. Lauli Fridrik — kk. Lauli I. 285 frt. hh.
510. Schvarcz & Tauber — Kohn A. 3804 frt. hh.
538. Ifj. Benke F. s. t. — Hohenlohe Schilling Fürst herczegnő ingatlan birt. f. o.
722. Bux I. — Nagy J. 100 frt. ms.

II. polg. tanács.

V. Kisfaludy Imre.

98. Manck M. — Kämpfner M. váló. hh.
115. Vargha Zs.— Domóczi Gy. váló hh.
156. Kehr E. — Lnidhemier I. váló. hh.
157. néhai Bognár I. hagy. hh.
267. Preusz A. — Lang K. házasság felbont. hh.
269. Özv. Sabján Jné. — Sabján P. s. t. özvegyi jog. m.
318. Radánovits A. — Sallai I. váló: f. o.
386. Taubert I. — Banuvicz E. váló. hh.
388. Király A. s. t. — Király P. és t. felhivási. hh.
393. Szekler M. — Magyari P. váló. hh.

III.

167. Mátés B. — Császár I. apaság megállapitása. m.
187. Vunschekkapelle R. — Gr. Somsich I. 219 frt 16 kr. hh,
4621. Lipokatits I. s. t. — Lipokatits M. s. t. örökösödés. hh.
4841. Zsmics K. s. t. — Smolcz E. s. t. öröklösöd. r.

Büntető tanács.

V. Pulcz Imre.

278. Lovas L. s. t. lopás.r. m.
428. Bogati I. s. t. lopás. r. m.

III.

370. Árvai Iné. rágalm. ms.

V. Bocz Alajos.

11. Zadravetz M. k. t. s. r. m.
12. ifj. Peti I. s. t. becs. sért. hh.
46. Berta I. becs. sért. f. v. u.
49. Szabó I. becs. sért. f. v. u.
50. Vas P. k. t. s. f. v. u.
59. Tisler I. k. t. s. hh.
60. Krausz A. becs. sért. f. v. u.
62. Hermann S. s. t. becs. sért. f. v. u.
63. Bozidi I. s. t. k. t. s. h. h.
64. Nagy I. (felső) k. t. s. hh.
76. Kopcsinni K. becs. sért. f. v. u.
77. Pauker Ané k. t. s. hh.
78. Toll Pné és t. becs. sért. f. v. u.
84. Leinsieder I. lopás. hh.
128. Krausz Gy. s. t. lopás. hh.
154. Gondos I. s. t. lopás. r. mv.
172. Korcsmár I. közveszélyü cselekm. hh.
445. Beda I. magánlak sértés. m.

V. Váry Gyula.

101. Molnár Vné s. t. csalás. r. mv.
102. Petterdi I. hamis vád. r. mv.
126. Fehér I. s. t. lopás. hh.
155. Buhgaber Iné emberölés. r. mv.
156. Heberkorn M. hamis eskü. hh.
169. Vojcsik I. s. t. szánd. emberölés kisér. r. mv.
170. Fodor Mné — gyermekölés. hh.
173. ifj. Szili M. — szánd. emberölés. hh.

Felelős szerkesztő:
LENKEI LAJOS.
Kiadótulajdonosok:
Feiler Mihály és **Lenkei Lajos.**
Pécsi lyceumi könyvnyomda (Feiler Mihály) nyomása. 1894.

Minden nap
fris csapolás.
Izletes és olcsó villásreggeli (10 kr).
Kitünő magyar konyha, jó borok.
Abonensek ugy helyben, mint házhoz hordva jutányos árért elfogadtatnak.
Tiszta és pontos kiszolgálásért kezeskedik
Skrobay István
a „Hattyu“ vendéglőse.
4782

OTT MÁRTON és FIA
Pécsett, Báthory-u. 15. sz.
Elad fehér, vörös és siller borokat nagyban, továbbá teljesen palaczkérett borokat kicsinyben a következő árak mellett:

Nem olcsó bor!
1890. évi siller . . . . . 19 kr.
1887. „ asztali . . . . 24 „
1887. saj. term. szilvási 35 „
1886. bálicsi pecsenyebor 40 „
1890. évi vörös . . . . . 30 „
literje.

Kölcsön hordóban 56 literen fölül.
4733

MÜLLER J. L.
illatszer- és pipere-szappan gyáros.
BUDAPEST, raktár Koronaherceg-utca 2., gyár Rottenbiller-utca 36.

Hol keressük a legjobb poudert.
Kerjünk Müller J. L.-féle
Blaha Serail-Poudert,
kizárólagos, egyedüli legjobb arcpor, kapható három szinben:
fehér, rózsaszin és crème, ára 60 kr. és 1 frt.
4628

MÜLLER J. L.-féle
Szaliczil-szájviz
és
Szaliczil-fogpor
használata eltávolit minden fogfájdalmat, biztosan megszünteti a fogak romlását és a kellemetlen szájbüzt, folyton üdén tartja a szájat.
Egy üveg szájviz 40 kr., nagy üveg 80 kr., 1 frt 60 kr, és 3 frt.
Egy doboz fogpor 60 kr, és 1 frt 20 kr,
A Müller J. L.-féle **Szaliczil-fogpép** drbja 35 kr. Ugyan azon hatással, mint a fogpor.

Fésülő-fésük
békateknőcz, elefántcsont, bivalcsont, szarv és kaucsukból.
Hölgyek részére a művésziesen készitett legujabb divatu
divatos hajtük
békateknőc, aranyteknőc és bronzból valódi aranyozással.

Nagy látványosság az elefántcsontból, ébenfából, békateknőcből való kitünő
köröm-, fog-, haj-
és
ruha-kefék
és izléses alaku
KÉZI TÜKRÖK
nagy választékban.

Legjobb ünnepi ajándékul.

Müller J. L.-féle
legjobb és legkedveltebb
illat-szerek:
Rouquet-Royal,
Gloriola,
Amaryllis dorée,
Boupuet Elegant,
Karil-pa, Ixia Lys-t,
Mimosa-t,
Orgona-blanç,
Ki-Loê du Japon,
Jasmin, Fleurs d'orange
Oppoponax, Chypre,
Réséda, Rózsa,
Tuba-rózsa, Fehér-rózsa,
Moha-rózsa, Gyöngyvirág,
Fleurs de Mai,
Heliotrope blanç,
Jacinthe, Jocey-Club,
Marcehale, Mille fleurs,
Musc,
New Mown Hay (széna)
Patchouly, Spring flowers,
Ylang-Ylang,
Violette de parme,
üvegje 1 frt 50 kr., 2 frt 50 kr, nagy 5 frt és feljebb.

Fenyő Eau de Cologne.
Ára 50 kr, 1 frt, 2 frt és feljebb, 6 üveg kisztniben 2 frt 50 kr, 5 frt, 10 forint.